

35 ÉVE MÉG TÖBB MINT SZÁZEZREN, TAVALY MÁR ALIG 37 EZREN MONDTÁK KI A BOLDOGÍTÓ IGENT

Egyre kevesebb a házasság

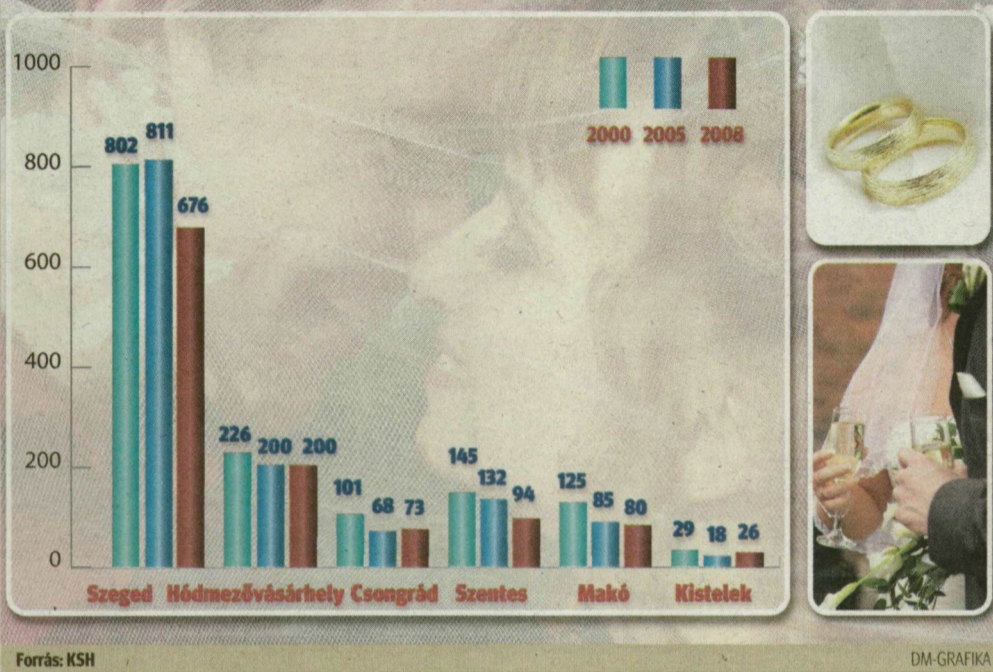
Míg a hatvanas években csaknem minden nő életében egyszer férjhez ment, ma már több mint felük hajadonként éli le életét. A házasságok száma főleg az utóbbi húsz év alatt csökkent le drasztikusan; ezt az élet-társi kapcsolatok számának gyors növekedése sem tudja kompenzálni. Csongrád megyében a makóiak házassági kedve esett vissza legjobban.

CSONGRÁD MEGYE
TIMÁR KRISZTA

Bár a nyári időszakban, hétvégként reggeltől estig egymásnak adják a „kilincset” a házassulandó párok az önkormányzatoknál, a kép meglehetősen csalóka. Az örök hűséget esküdők száma az elmúlt két évtizedben ugyanis jelentősen csökkent: 2007-ben már 40 százalékkal kevesebb volt, mint 1990-ben. A legjelentősebb visszaesés a 25 éven aluli fiataloknál mutatkozik, amit jól mutat az először házassulók életkorának alakulása. Míg 1990-ben a nők átlagosan 22 éves korban mentek férjhez, ma már öt és fél évvel később. A férfiaknál pedig a korábbi 24,7-es átlag-életkor kitolódott 30 év fölé.

Csak az ezredforduló óta eltelt években több mint 12 ezerrel csökkent a házasságok száma Magyarországon. Tavaly már csak 36 ezer 730 pár mon-

HÁZASSÁGKÖTÉSEK SZÁMA Csongrád megyében



ta ki a boldogító igent. Összehasonlításképpen: 1975-ben még százezer felett volt ez a szám. Még jobban mutatja a trendet a statisztika, miszerint a 60-as években csaknem minden nő életében egyszer házasságra lépett. Még 1990-ben is háromnegyedüknek volt esküvője, napjainkban azonban már több mint felük hajadonként éli le életét.

Az országos trendekhez ha-

sonlóan Csongrád megyében is folyamatosan fogynak a házassulandó párok. Míg 2000-ben közel kétezeren kötötték össze életüket, 2008-ban már csak alig több mint 1500-an. Legnagyobb mértékben Makón, legkevesébe Kisteleken csökkent a házassági kedv.

Ha az okokat kutatjuk, első helyen az élet-társi kapcsolatok terjedését kell említenünk. Míg ez néhány éve még szinte deviánsnak tartott együttélési forma volt, mára elfogadott lett: száma a házasságok csökkenésével fokozatosan nő – igaz: nem kompenzálja a házasságkötések számának csökkenését. Míg 1990-ben a pároknak mindössze 5 százaléka választotta az együttélésnek ezen jóval szabadabb formáját,

2001-ben ez az arány már több mint 11 százalék volt. Sőt: a 25 és 29 év közötti párok körében ez már a 40 százalékot is meghaladja.

Sokat számít a diplomások halogató magatartásának erősödése is: ők egyre később szánják rá magukat az esküvőre akkor is, ha egyébként tervezik. Az alacsonyabb iskolázottságúak viszont még mindig nagy arányban kötnek házasságot húszas éveik elején. Mindezek mellett meg kell említeni, hogy a szerelem hivatalossá tétele sok esetben vallás kérdése: a házasságban élők között tíz százalékkal több az egyház tanításait követők aránya, az élet-társak között pedig ugyanennyivel magasabb a nem vallásosoké.

Álmok rabjai



IMRE PÉTER
imre.peter@delmagyar.hu

Az álminktól nem szabadulhatunk. A Dél-Afrikában élő magyar úszóedzőnek, Törös Károlynak már csak egy maradt: olimpiai bajnok tanítványa még nincs. 68 éves, most az algériai válogatottal dolgozik, ez a cél hajtja, viszi előre. Mindent megtesz érte, de az észak-afrikai ország legjobbjával kétséges a realitás.

Róla, az öt karikáról jutott eszembe egy másik „vizes” ember. Risztov Éva. Meghatározó volt, hogy 1991-ben személyesen megismerkedhettem az olimpiai és világbajnok Egerszegi Krisztinával. Vásárhelyi látogatásakor szinte végig a kezét fogta, bálvány, példaképe lett. Úszóedző, sapkát kapott tőle ajándékba, s akkor határozta el:

99 Sokunk számára ismerős történetek: az egyik soha nem engedte el az álmát, a másikra újra rátalált.

megtanul úszni, versenyző lesz. Így történt. Korosztályos versenyeken, mikor felállt a rajtkőre, azt morgogta maga elé: Krisztina, segíts! Segített. Elverte a mezőnyt,

mint jég a határt. És álma rabjává vált.

Keményen dolgozott, mindent feláldozott azért, hogy olyan lehessen, mint a sportág királynője. Azt, hogy jó úton jár: világbajnoki ezüstök, rövid pályás aranyak jelezték – a nagy álom számára is az olimpia volt. 15 esztendősen Sydney-ben csak a tapasztalatszerzés lehetett a cél, négy évvel később, Athénban vártunk tőle – ő is magától – jó eredményt. Éremet. Hiába. Főszámában, 400 méter vegyesen 4., 200 pillangón 8. lett, 400 gyorsan nem jutott fináléba, 800-on már el sem indult. Kiborult. Egy évvel később csalódottan, keserűen távozott. Hátat fordított az úszásnak.

Azt hittük, végleg. Valószínűleg ő is. Aztán tavaly viszont hosszútávúszóként, és egyéves „rutinnal” a háta mögött 10 kilométeren 7. lett a hazai rendezésű Európa-bajnokságon, Balatonfüreden. És a cél, többször elmondta: London, az olimpia. Oda akar eljutni, ott akar csúcsmódban úszni. Az öt évvel ezelőtt elhagyott álmát utolérte. A következőket én állítom, nem Éva: amennyiben így fejlődik, reális esélye lehet a dobogóra. A vágyott ötkarikás éremre. Ezek után azon sem csodálkozhatunk, hogy a 68 éves tréner éppen Éva szülővárosában, Vásárhelyen vallott arról: még az hajtja, viszi előre, hogy olimpiai bajnok tanítvánnyal büszkélkedhessen.

Sokunk számára ismerős történetek: az egyik soha nem engedte el az álmát, a másikra váratlanul újra rátalált. És Évának talán újra segítene, ha a rajtok alkalmával elmormolná: Krisztina, segíts!

LEGALÁBB 1 HAVI FINANSZÍROZÁSI ÖSSZEG HIÁNYZIK AZ EGÉSZSÉGÜGYI RENDSZERBŐL

Küzdenek a kórházak az adósságghalommal

18, 134, 220 millió forint három önkormányzati fenntartású kórházunk, több milliárd az egyetemi klinikák adósságállománya. A deszki tüdőkórháznak nincs kifizetetlen számlája. Letelt a határidő, ismét jelentették a szaktárcának a kórházak, mekkora adósságghalommal kintlódva tartják fenn az egészségügyi ellátást.

CSONGRÁD MEGYE
ÚJSZÁSI ILONA

– Valós és hű képet adtunk a szaktárca kérdőívére válaszolva, ahogy korábban is minden negyedéves adat-szolgáltatáskor – jelentette ki Szigetiné Koszár Anna, a szentesi kórház gazdasági igazgatója.

Az Egészségügyi Gazdasági Vezetők Egyesülete (EGVE) állította: a betegekkel foglalkozó intézmények korábban használhatatlan adatsorokat szolgáltatottak, vagy egyáltalán nem reagáltak. A civilszervezet és a szaktárca közösen összeállított kérdéssorára az ország 173 intézménye közül most csak 2 nem válaszolt augusztus elejéig. Az EGVE elnöke, Ari Lajos kérésünkre egyelőre nem tudott összegzést adni. Arra hivatkozott, hogy egyeztetik és pontosítják az adatokat.

A teljesítményvolumen-korlát rendszerét 2009 végén állították vissza, nálunk 2006-ról 2010-re 25 százalékkal csökkentette az

322 millió forint is növeli adósságaikat.

A hódmezővásárhelyi Erzsébet-kórház határidőn túli, lejárt beszállítói számlatartozása 133 millió 526 ezer forint volt június 30-án – tudtuk meg Kovács Lászlótól. Az orvos igazgató kérdésünkre válaszolva hozzátette: az előző évhez képest is csökkent az adósságállományuk, ami a rendkívül szigorú intézkedéseknek és a fizeszes, a fenntartó vásárhelyi önkormányzattal folyamatosan egyeztetett hatékony

gazdálkodás eredménye. Az alulfinanszírozott egészségügy gondjainak megoldásához állami beavatkozást lát szükséges-

nek. Így véli Dehelán Aurélia, a makói kórház és rendelőintézet orvos igazgatója is. Elárulta: a 30–60 napon belüli, kifizetetlen számlák összege 18 millió forint, míg a fenntartó megyei önkormányzattól 2002-től hitelbe kapott támogatás 330 millió. Adósságuk és annak legyűrésére tett lépéseik nagyságát érzékelteti, hogy 4,9 milliárd forintos éves költség-



A deszki kórház kivételes helyzetben van: nincs kifizetetlen számlája. ARCHÍV FOTÓ: KARNOK CSABA

vetésükben csak 1,4 milliárd forint származik az Országos Egészségbiztosítási Pénztár (OEP) nyújtotta finanszírozásból.

– Óriási erőfeszítéseink ellenére folyamatosan nő, már több milliárd az adósságállományunk! – mondja Pávics László professzor. A Szegedi Tudományegyetem Szent-Györgyi Albert Klinikai Központjának megbízott elnökhelyettese hangsúlyozza: az intézményi tartaléko-

kat felemészítve, belső átszervezésekkel és egyéb takarékosági módszerekkel igyekeznek fenntartani az egészségügyi ellátást a klinikákon. Az intézményi bel-

ső összefogásnak, a beszállítók toleranciájának hála nem omlik össze a rendszer, de a helyzet rendezésére elengedhetetlen a sürgős törekvés.

Deszk kivétel. – Nincs adósságunk, a beszállítók számláit folyamatosan és határidőre rendezzük – közli Bálint Beatrix. A deszki tüdőkórház igazgatója kivételes helyzetüket azzal magyarázza, hogy – folyamatosan csökkenő bevételeik ellenére – a munkahelyi csapat minden tagja figyelembe veszi munkájában a menedzsment gazdálkodási szempontjait.